

Vedr. studieorlov/Patristik

Da min studieorlov (1. marts-1.juni 2015) blev tildelt en del tid før forventet og med kort varsel, måtte jeg bruge de første uger på at skaffe mig et rimeligt overblik over det gigantiske materiale og udvælge det som forekom mig mest relevant.

Et på forhånd erklæret mål med studierne var blandt andet at blive klogere på de såkaldte Ørkenfædre og den tidlige klosterbevægelses opståen. En del af disse studier blev i løbet af april måned omsat til et undervisnings/foredragsprojekt om "Ørkenens visdom" i samarbejde med sognepræst Pernille Svendsen og afviklet med rigtig god tilslutning i Center for Kristen Spiritualitet.

I den sidste del af orlovsforløbet har jeg beskæftiget mig med de egentlige kirkefædre og i særlig grad med Origenes, hvis tanker og de deraf følgende stridigheder spillede en væsentlig rolle for ørkenfædrene og for kirken som helhed i det fjerde og femte århundrede.

Til mit store held var Anders-Christian Jacobsens doktorafhandling om Origenes' kristologi og soteriologi "Christ – The Teacher of Salvation" netop udkommet i februar måned. Et omfattende værk som bl.a. gav mig mod på at gå videre med studiet af Origenes egne bibelkommentarer.

De sidste måneders fordybelse i de gamle fædres kreative og skarpe åndelige tænkning har jeg i høj grad oplevet som et teologisk syrebad, der har rensset ud i de tilkalkede lag af teologisk vanetænkning, der desværre nok let samler sig efter mange års præstegerning.

Det er slående som de første århundreder af kirkens historie har flere fælles træk med vores egen tid – ikke mindst i form af den pluralisme, hvis hovedord er tolerance og derfor hævder, at kristendommen ikke har forrang frem for nogen anden form for religiøsitet. Kirkefædrene arbejdede ufortrødent og skarpsynet med at "oversætte" evangeliet for deres tid og mennesker, de var lydhøre overfor samtidens spørgsmål og forestillinger, men de gav aldrig køb på deres troskab overfor åbenbaringen.

I disse år, hvor interessen for det åndelige liv siges at blomstre, er det måske ikke længere så meget spændingen mellem tro og rationalitet der er på spil, men som svenskeren Peter Halldorf udtrykker det at: *"..hvad det åndeligt interesserede menneske nu har sværest ved at acceptere, er kristendommens selvfølgelige påstand : at en historisk person, Jesus fra Nazaret, skulle have afgørende betydning for alle andre mennesker. Anstødsstenen i mødet med kristendommen er således blevet den samme som i antikken: at én skulle være frelser for alle."*

Origenes' kristologi og skrifttolkning er således sammen med ørkenfædrenes livsnære visdom de vigtigste inspirationskilder jeg tager med mig tilbage til det daglige præstearbejde. Forhåbentligt til glæde for både menighed og mit arbejde i CFKS.

Litteratur:

Olivier Clément: Kilder – kirkefædrene om troens liv, tekster og kommentarer

Katolsk forlag 2008

Søren Giversen: De apostolske færd bind 1-2

Museum Tusculanum 1985

Karin Grünewald: Ørkenfædrene

Anis 2007

William Harmless: Desert Christians – An Introduction to the Literature of Early Monasticism

Oxford University Press 2004

Henri J.M. Nouwen: The way of the Heart, Desert Spirituality and Contemporary Ministry

HarperCollins Publishers 1981

Peter Halldorf: Det fædrene ophav

2002 Forlaget Aros

Peter Halldorf: Überørt Land

Boedal 2004

Anders-Christian Jacobsen: Christ – The Teacher of Salvation, A Study on Origen's Christology and Soteriology

Aschendorff 2015

Gregorios Av Nyssa: Mose liv v. Sten Hidal

Artos Bokforlag 1991

Origines: Af: Commentary on John (Fathers of the Church, Ronald E. Heine)